

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a 23-a după Rusalii

Evangelhia duminicii

Ev. Luca 8, 26-39

Vindecarea demonizatului din
ținutul Gherghesenilor

Miercuri, 23 octombrie:

Sfântul Apostol Iacov, Ruda Domnului

În vremea aceea a venit Iisus cu corabia în ținutul Gherghesenilor, care este în fața Galileei. Și, ieșind pe uscat, L-a întâmpinat un bărbat din cetate, care avea demon și care de multă vreme nu mai punea haină pe el și în casă nu mai locuia, ci prin morminte. Văzându-L pe Iisus, a strigat, a căzut înaintea Lui și cu glas mare a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu Celui Preaînalt? Rogu-Te, nu mă chinui!, fiindcă porunca duhului necurat să iasă din om, pentru că de mulți ani îl stăpânea; și era legat în lanțuri și în obezi, păzindu-l, dar el, sfărâmând legăturile, era dus de demon în pustie. Și l-a întrebat Iisus, zicând: Care-ți este numele? Iar el a zis: Legiune. Căci demoni mulți intraseră în el. Și-L rugau să nu le poruncească să meargă în adânc. Și era acolo o turmă mare de porci, care pășteau pe munte. Și L-au rugat să le îngăduie să intre în ei; iar El le-a îngăduit. Și, ieșind demonii din om, au intrat în porci, iar turma s-a aruncat de pe țârm în lac și s-a înecat. Iar păzitorii, văzând ce s-a întâmplat, au fugit și au vestit în cetate și prin sate. Atunci au ieșit locuitorii să vadă ce s-a întâmplat și au venit la Iisus și au găsit pe omul din care ieșiseră demonii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând jos, la picioarele lui Iisus, și s-au înfricoșat. Iar cei ce văzuseră le-au spus cum a fost izbăvit demonizatului. Și L-a rugat pe El toată mulțimea din ținutul Gherghesenilor să plece de la ei, căci erau cuprinși de frică mare. Atunci El, intrând în corabie, S-a întors înapoi. Iar bărbatul din care ieșiseră demonii îl ruga să rămână cu El. Iisus însă i-a dat drumul, zicând: Întoarce-te la casa ta și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu. Și el a plecat, vestind în toată cetatea cât bine i-a făcut Iisus.

Vă așteptăm la slujba de Priveghere!

Marti, 22 octombrie, de la ora 21.00,
se va oficia în biserica noastră Slujba Vecerniei, Litia, Utre-
nia, Sfânta Liturghie și Sfântul Maslu, pentru folosul nostru
trupesc și sufletesc întru cinstirea Sfântului Apostol Iacov,
Ruda Domnului ale cărui Moaște se află în biserica noastră

Începând cu anul 2015, parohia noastră a primit, din partea
Arhiepiscopiei Atenei și a Întregii Grecii, un mic fragment din moaște-
le Sfântului Apostol Iacov, Rudenia Domnului nostru Iisus Hristos.
Aceste sfinte moaște sunt expuse în biserica noastră, spre închinare,
într.-o strană special realizată în acest scop.

Prezența Sfințelor Moaște a devenit principala motivație pentru
a cinsti printr-o slujbă specială pe cel care este autor al epistolei sobor-
nicești care îi poartă numele din Noul Testament. Din această epistolă,
străbate peste veacuri o întrebare și un îndemn al Sfântului Apostol Ia-
cov, Ruda Domnului: „Este cineva bolnav între voi? - Să cheme Preo-
ții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn, în numele
Domnului...” (Iacov 5,14). Acest îndemn al Sfântului Apostol Iacov,
Ruda Domnului a devenit argumentul scripturistic pe care se fundamen-
tează insituitura Tainei Sfântului Maslu., la finalul căreia, de fiecare
dată este pomenit numele acestui apostol.

Georgia - scurtă cronică a unui pelerinaj

Ziua 6

Pelerinajul nostru se apropie de final. După mic-dejun, însoțiti de soarele blând al dimineții, ne-am îndreptat spre **mănăstirea Tsageri** pe un traseu străjuit de păduri și, din loc în loc, de câteva mici localități. Aici, la mănăstirea neterminată încă, cu numai doi viețuitori în mijlocul unui sanctuar, ne-am închinat Sfântului Maxim Mărturisitorul, născut în 579 d. Hr. în Constantinopol și decedat la 13 august 662 d. Hr. la Tsageri.

Sfântul Maxim a fost un monah și mistic bizantin, autorul unor opere importante pentru teologia creștină, ce tratează mai ales iubirea ca virtute și cum trebuie înțeleasă și aplicată din punct de vedere creștin. A fost principala luptător împotriva ereziei numită „*Monotelism*”, care susținea în mod greșit că în Domnul nostru Iisus Hristos a existat doar o singură voință: cea dumnezeiască. Sfântul Maxim a combătut această erezie, căreia i-au devenit adepți până și patriarhii din vremea sa și chiar împăratul, susținând că Domnul Iisus Hristos a avut voință atât divină, cât și umană. A fost numit „Mărturisitorul” pentru că nu a cedat insistențelor imperiale de a trece la monotelism, în ciuda torturilor la care a fost supus. Nu a fost ucis însă ca martir. În urma procesului pentru pozițiile sale, împăratul Constans al II-lea a ordonat tăierea limbii și a mâinii drepte și exilarea lui în Lazinca, Georgia. Teologia sa a fost susținută de al VI-lea Sinod Ecumenic și a început să fie cinstit ca sfânt la scurt timp după moarte.

Ne-am continuat pelerinajul la **mănăstirea Gelati**, un complex monahal medieval lângă Kutaisi, în regiunea Imereti din vestul Georgiei, închinată Maicii Domnului. Este una dintre primele mănăstiri, fondată în 1106 de regele David al IV-lea al Georgiei (David Ziditorul). Mănăstirea a găzduit o academie condusă de renumitul filozof georgian Ioane Petritsi, care a tradus în georgiană cărțile lui Aristotel. Academia deținea o impresionantă bibliotecă cu cărți de teologie, istorie, filozofie și știință, pe care oamenii vremii o numeau *o noua Eladă, un al doilea Athos sau un nou Ierusalim*.

Mănăstirea Gelati este împrejmuită de un zid puternic din piatră. În altar se află un mozaic ce o înfățișează pe Maica Domnului, format din 2,5 milioane de pietricele, fiind creat în anul 1130. Este înconjurată de biserici mai mici ca ea, închinare Sfântului Gheorghe, Sfântului Nicolae.

Aici s-au săvârșit slujbele de înmormântare pentru o parte dintre cei mai mari regi ai Georgiei, printre care și David Ziditorul. A fost de multe ori răvășită de cotropitori otomani, dar a fost refăcută de fiecare dată. În 1994, a fost inclusă în Patrimoniul Mondial, fiind preluată cu grijă de cei de la UNESCO.

Impresionați de cele văzute, tot în Kutaisi, pe o stâncă de pe malul râului Tskaltsitela, am vizitat **mănăstirea Motsameta**. Situată într-o zonă muntoasă spectaculoasă, mănăstirea este construită pe locul unde prinții georgieni Konstantine și David Mkheidze au refuzat să accepte islamul și au fost martirizați de musulmani. A fost fondată în secolul al XI-lea, iar numele înseamnă *martiri*, în onoarea celor doi prinți considerați Sfânti ai Bisericii Georgiene.

Ne-am închinat la moaștele lor aflate într-un chivot, apoi ne-am îndreptat spre restaurantul unde ne aștepta cina, apoi la hotel pentru odihnă. A fost o zi minunată, cu locuri fermecătoare și povești uimitoare, încărcate de istorie.

Prof. Brânzilă Cristina-Mihaela și Prof. Sufițchi Viorica

Sâmbătă, 26 octombrie:
Sf. M. Mc. Dimitrie

OASPEȚI DRAGI LA IAȘI

Zilele acestea, parohia noastră a fost onorată prin vizita pe care a făcut-o la Iași, Părintele Panaghiotis Tsagaris, împreună cu doamna preoteasă Panaghiota și fiicele Irene și Siluani, veniți de la parohia Pervolia, Larnaca, din Cipru. Părintele a venit împreună cu familia pentru a participa, în calitate de naș, împreună cu distinsa familie a Prof. Dr. Vasile și Livia Drug, la botezul pruncului Timotei, al patrulea copil al familiei Constantina și Ionuț Andrei Sandu.

Prezența părintelui Panaghiotis ne-a oferit ocazia de a organiza un mic pelerinaj la mai multe mănăstiri și biserici ieșene, culminând cu închinarea la moaștele Sfintei Cuvioase Maicii noastre Parascheva.

Cu deosebit respect, am adresat la zi aniversară, urări de sănătate Părintelui nostru Mitropolit Teofan, care ne-a primit cu părintească îmbrățișare.

ÎNTRU MULȚI ANI, ÎNATPREASFINȚITE STĂPÂNE!

Astăzi, vom avea deosebita bucurie de a-l avea pe părintele Panaghiotis Tsagaris împreună slujitor la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie. Dumnezeu să ne ajute!

Bobul de credință

„Sămânța de muștar” și „bobul de credință” ascund în ele un tip aparte de esențilizare evanghelică, care dezarmează conștiințele scrupuloase, agită până la nervozitate pe cele opozante și copleșește pe cele smerite.

Nu-i ceva de domeniul magiei, nici din zona psihologicului și, de cele mai multe ori, sfidează toată logica obișnuită. Ele țin de zona ființialității, a structurii dumnezeiești întru care am fost zidiți. Verbul „a avea” din expresia: „De ați avea credință cât un grăunte de muștar” (Matei 17, 20), rostită de Hristos față de ascultători este identic cu verbul „a fi”. Chiar și numai pentru simplul motiv că a crede și credința așa cum ne-o recomandă Mântuitorul nu este o acumulare de ceva, ci mai degrabă a fi ceva sau mai bine zis a fi în ceva, a fi în relație.

Este vorba de relația omului cu Sinele său cel bun, cu evidența existenței sale după chipul lui Dumnezeu, o existență/Viață primită/oferită din care se naște relația cu Cel ce i-a dat-o, cu Dumnezeu. În jurul acestei relații de bază, poate crește apoi relația de credință cu toți și cu toate.

„Bobul de credință” este tocmai partea noastră de participare în această relație, pentru că partea lui Dumnezeu nu se poate cuantifica. Este punctul de contact direct și viu cu Dăruitorul Vieții noastre. Este un salt calitativ în ființă și o schimbare de direcție, de percepție, de cunoaștere de sine, de toți și de toate cele în care și cu care vrem a fi. Iar acest soi de atitudine se declanșează numai și numai ca rezultat al unei uimitoare și copleșitoare întâlniri de Taină a sufletului cu Dumnezeu.

Acest contact, această întâlnire însă are drept cauză „grăuntele/bobul de credință”. Fără el, totul se realizează pe deasupra și înafara noastră, indiferent cât de mărețe și nobile realizări am avea. Numai că, toate acestea, prin „bobul de credință”, devin ființiale, devin parte din mine însumi, devin eu însumi, dacă sunt realizări ale cunoașterii, sau răman eu însumi, iluziile realizărilor efemere fiind spulberate de „bobul de credință”.

Să luăm exemplul evanghelic din întâlnirea Mântuitorului cu lunaticul, moment în care Hristos ceartă aspru și pe tatăl copilului pentru că întrebă: „De poți ceva?”, și pe apostoli pentru că n-au putut nimic, tocmai pentru că, spune Hristos, nu aveau „bobul de credință” (Matei 17, 14-21). Chiar și solu-

ția dată de Hristos pentru alungarea demonului: „post și rugăciune” devin ineficiente înafara „bobului de credință”, care pare a fi și este cheia de boltă a Vieții întru care am fost chemați.

Rugăciunea, postul și alte reușite umane nu sunt valorose în ele însele și chiar nu pot nimic, dacă omul nu este în contact viu cu Dumnezeu: „Nu oricine îmi zice Doamne, Doamne va intra în Împărăția Cerurilor, ci cel ce va face voia Tatălui Meu care este în ceruri (Matei 7, 21). Cu alte cuvinte, Întâi credem, Întâi este întâlnirea cu Dumnezeu în Taina Inimii și apoi putem face ceva consistent înafara noastră, nu invers. Și tot ceea ce facem din credință ne prefăc. Ne prefăcăm după cuvintele lui Hristos din grăunte/din bob în copac plin de roade admirabile: de toți căutate, de toți dorite pentru că ei înșiși se regăsesc și se odihnesc în ele (Matei 13, 31-58).

Acest bob de credință este o cunoaștere aparte care deschide setea de cunoaștere neîncetată pe care nici timpul și nici veșnicia nu o pot epuiza. Chiar, ce este mai întâi: credința sau cunoașterea? Cunoaștem ceea ce credem sau credem în ceea ce cunoaștem?

Cert este că „bobul de credință” evanghelic ne lasă să înțelegem că deține în el toată potența cunoașterii lumii, a celei văzute și a celei nevăzute, precum și toată Viața de Taină a lui Dumnezeu, în veci de descoperit. „Grăuntele de credință” este un fel de ADN spiritual, fără excepție structurat în ființa umană, dar care se lasă activat doar prin libertatea persoanei.

Peste toate și împotriva celor care caută minunismul ca motiv principal pentru credință, le amintim că reperul evanghelic este acesta: credința face minunea nu minunea aduce credința. Chiar și contemporanii lui Hristos căutau același lucru, să vadă mai întâi minuni ca să creadă: „Ce minuni faci Tu, ca să vedem și să credem în Tine?” (Ioan 6, 30), iar Hristos le/ne arată contariul: „Crezi tu că pot să fac Eu aceasta? (Matei 9, 28), sau: „Credința ta te-a mântuit mergi în pace (Marcu 10, 52; Luca 7, 50). Așadar, întâi credem și apoi putem vedea minunile, tocmai întrucât ni se deschid ochii credinței prin care toate și totul devine minune. Pe când înafara credinței, chiar minunea însăși este de necrezut: „Și, deși a făcut atâtea minuni înaintea lor, ei tot nu credeau în El” (Ioan 12, 37).

În definitiv, A Crede este cea mai mare minune a lumii, iar Bobul de Credință este resortul viu și direct al trecerii noastre de la biologie la umanitate și de la umanitate la îndumnezeire.

Lect. Univ. Dr. Gheorghe Butuc
Sursa: doxologia.ro

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

- **Duminică, 20 octombrie,**
- 8.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
- **Marti, 22 octombrie,**
- **21.00 - Slujba Vecerniei, Litia, Utrenia, Sfânta Liturghie și Sfântul Maslu în slujbă de priveghere nocturnă întru cinstirea Sfântului Apostol Iacov Ruda Domnului**
- **Vineri, 25 octombrie,**
- 16:00 Slujba Vecerniei
- **Sâmbătă, 26 octombrie,**
- 08:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, urmată de Pomenirea morților
- 18:00 Slujba Vecerniei

În fiecare seară, după Slujba oficiată în Biserică, avem și Taina Spovedaniei

Primele 7 minuni din lumea aceasta

Sofia era o fetiță de 9 ani care trăia într-un sat. Fetița terminase clasa a IV-a și aflase cu bucurie că a fost admisă în clasa a V-a la una dintre cele mai bune școli din orașul învecinat.

În prima zi de școală, Sofia a mers în grabă spre autobuz, nerăbdătoare să ajungă la școală. Când a ajuns, fetița a cerut câteva indicații altor elevi pentru a reuși să ajungă în clasa sa. Pentru că Sofia era îmbrăcată modest și știind că este dintr-un sat mic, copiii au început să rădă de ea.

În scurt timp, a venit și profesorul și le-a cerut tuturor să facă liniște, a prezentat-o elevilor pe Sofia și le-a spus că ea le va fi colegă de acum înainte.

Ora a început și profesorul le-a cerut elevilor să fie pregătiți pentru un test de câteva minute. El le-a cerut atunci copiilor să scrie care sunt cele șapte minuni ale lumii.

Toți au început să scrie repede. Sofia însă scria mult mai încet decât colegii săi, dar extrem de atentă. După ce copiii au predat foaia, mai puțin Sofia, profesorul a venit lângă fetiță să vadă dacă s-a întâmplat ceva.

"Nu-ți face griji, Sofia. Scrie ce știi, restul elevilor au terminat atât de repede pentru că au învățat despre ele în urmă cu două zile."

Atunci, Sofia îi spune profesorului:
"Mă gândeam că sunt atât de multe lucruri minunate și e greu să aleg doar șapte minuni ale lumii."

Apoi i-a înmănat foaia profesorului. Profesorul a început să citească cu voce tare răspunsurile copiilor și majoritatea erau corecte:

1. Mare Zid Chinezesc,
 2. Coloseumul,
 3. Stonehedge,
 4. Marea Piramidă din Giza,
 5. Turnul din Pisa,
 6. Tajmahal,
 7. Grădinile suspendate din Babylon.
- Profesorul era fericit că elevii au ținut minte tot ce i-a învățat.

Când a ajuns la răspunsurile Sofiei a început să citească:

- Primele șapte minuni sunt :
1. Să poți să vezi !
 2. Să poți să auzi !
 3. Să simți !
 4. Să zâmbești !
 5. Să gândești !
 6. Să fii bun !
 7. Să iubești !

Mai urmează încă șapte :

1. Să crezi.
2. Să visezi.
3. Să sperii.
4. Să pășești.
5. Să îmbrățișezi.
6. Să cânti.
7. Să te rogi !

Și mai sunt..7 ori 7 ori 77 de minuni ale lumii.

Profesorul a rămas uluit, iar toată clasa a amuțit. Toți elevii s-au ridicat în picioare și au bătut din palme. Aplauzele i-au adus lacrimi în ochi Sofiei.

Astăzi, o fetiță dintr-un mic sat uitat de lume le-a reamintit care sunt cele mai importante daruri sau minuni ale lumii pe care fiecare dintre noi le-a primit și care sunt adevărate minuni .

În Om și prin educația lui și prin capacitatea de a fi bun, se pot vedea primele 7 minuni ale lumii.

Fii bun !
Fii lumină din Lumina Lină !

Povestioară primită prin poșta electronică